KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2019/1109

(2019. gada 27. jūnijs),

ar ko izbeidz procedūru attiecībā uz Ziemeļmaķedonijas Republikas, Krievijas un Turcijas izcelsmes metinātu dzelzs (izņemot čugunu) vai tērauda (izņemot nerūsējošo tēraudu) cauruļvadu, cauruļu un dobo profilu ar kvadrātveida vai taisnstūrveida šķērsgriezumu importu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis [1] ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. pantu,

apspriedusies ar dalībvalstīm,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Procedūras sākšana

(1) 2018. gada 28. septembrī Eiropas Komisija ("Komisija"), pamatojoties uz pamatregulas 5. pantu, sāka antidempinga izmeklēšanu par Ziemeļmaķedonijas, Krievijas un Turcijas ("attiecīgās valstis") izcelsmes metinātu dzelzs (izņemot čugunu) vai tērauda (izņemot nerūsējošo tēraudu) cauruļvadu, cauruļu un dobo profilu ar kvadrātveida vai taisnstūrveida šķērsgriezumu, izņemot caurules, kuras izmanto naftas vai gāzes cauruļvados, un urbumu nostiprināšanas caurules, sūkņu un kompresoru caurules, ko izmanto naftas un gāzes urbumu urbšanā, ("dobie profili") importu Savienībā. Paziņojumu par procedūras sākšanu ("paziņojums par procedūras sākšanu") tā publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [2].

(2) Komisija sāka izmeklēšanu pēc tam, kad Eiropas Savienības Metinātu tērauda cauruļu nozares aizsardzības komiteja ("sūdzības iesniedzējs") 2018. gada 14. augustā Savienības ražotāju vārdā iesniedza sūdzību. Sūdzības iesniedzēja pārstāvētie uzņēmumi saražo vairāk nekā 40 % no kopējā Savienībā izgatavoto dobo profilu ražošanas apjoma. Sūdzībā bija ietverti pierādījumi par dempingu un no tā izrietošu būtisku kaitējumu, un tie bija pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanas sākšanu.

1.2. Reģistrēšanas pieprasījums

(3) 2018. gada 20. decembrī sūdzības iesniedzējs, ievērojot pamatregulas 14. panta 5. punktu, iesniedza attiecīgo valstu izcelsmes importa reģistrēšanas pieprasījumu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka importa apjoms no attiecīgajām valstīm ir ievērojami palielinājies, ja salīdzina:

a) importa apjomu periodā pēc izmeklēšanas perioda beigām (2018. gada jūlijs–oktobris) ar importa apjomu 2017. gada jūlija–oktobra periodā; un

b) mēneša vidējo importa apjomu no attiecīgajām valstīm periodā pēc izmeklēšanas sākšanas (2018. gada oktobrī un novembrī) ar to pašu iepriekšējā gada periodu.

---

[1] OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.

[2] Paziņojums par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Ziemeļmaķedonijas, Krievijas un Turcijas izcelsmes metinātu dzelzs (izņemot čugunu) vai tērauda (izņemot nerūsējošo tēraudu) cauruļvadu, cauruļu un dobo profilu ar kvadrātveida vai taisnstūrveida šķērsgriezumu importu (OV C 347, 28.9.2018., 6. lpp.).

1.3. **Ieinteresētās personas**

(4) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija aicināja ieinteresētās personas pieteikties, lai piedalītos izmeklēšanā. Turklāt par izmeklēšanas sākšanu Komisija konkrēti informēja sūdzības iesniedzēju, citus zināmos Savienības ražotājus, zināmos ražotājus eksportētājus un Ziemeļmaķedonijas, Krievijas un Turcijas iestādes, zināmos importētājus, tirgotājus, kā arī zināmās ieinteresētās apvienības un aicināja tos piedalīties.

(5) Ieinteresētajām personām bija iespēja sniegt piezīmes par izmeklēšanas sākšanu un pieprasīt uzklausīšanu Komisijas dienestos un/vai pie tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersonas.

1.4. **Atlase**

(6) Komisija paziņojumā par procedūras sākšanu norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 17. pantu tā varētu izveidot ieinteresēto personu izlasi.

1.4.1. *Savienības ražotāju atlase*

(7) Komisija paziņojumā par procedūras sākšanu norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 17. pantu tā ir izveidojusi Savienības ražotāju pagaidu izlasi. Komisija izveidoja izlasi, pamatojoties uz periodā no 2017. gada jūlija līdz 2018. gada jūnijam Savienībā saražotā līdzīgā ražojuma apjomu un ģeogrāfisko izkliedētību. Komisija aicināja ieinteresētās personas sniegt piezīmes par pagaidu izlasi. Viens no pagaidu izlasē iekļautajiem ražotājiem informēja Komisiju, ka tas nevar atbildēt uz anketas jautājumiem un tāpēc negrib tikt iekļauts Savienības ražotāju izlasē. Līdz ar to Komisija nolēma pārskatīt Savienības ražotāju izlasi, šo ražotāju aizstājot ar ražošanas apjoma ziņā nākamo lielāko Savienības ražotāju. Galīgajā izlasē iekļautie uzņēmumi saražo vairāk nekā 30 % no līdzīgā ražojuma lēstā ražošanas apjoma Savienībā, un tika uzskatīts, ka izlasē ir reprezentēta Savienības ražošanas nozare.

1.4.2. *Importētāju atlase*

(8) Lai varētu lemt, vai ir vajadzīga atlase, un vajadzības gadījumā veidot izlasi, Komisija aicināja nesaistītos importētājus Savienībā sniegt paziņojumā par procedūras sākšanu precizēto informāciju.

(9) Komisijai pieteicās divpadsmit nesaistītie importētāji, četri no tiem deklarēja importu no attiecīgajām valstīm izmeklēšanas periodā, sniedza prasīto informāciju un arī piekrita tikt iekļauti izlasē. Ievērojot pamatregulas 17. panta 1. punktu, Komisija izveidoja izlasi no trim importētājiem pēc vislielākā importa apjoma Savienībā un to ģeogrāfiskās atrašanās vietas Savienībā. Ievērojot pamatregulas 17. panta 2. punktu, par atlasi notika apspriešanās ar visiem zināmajiem ieinteresētajiem importētājiem. Piezīmes sniegtas netika.

1.4.3. *Ražotāju eksportētāju atlase Ziemeļmaķedonijā, Krievijā un Turcijā*

(10) Lai varētu lemt, vai ir vajadzīga atlase, un vajadzības gadījumā veidot izlasi, Komisija aicināja visus ražotājus eksportētājus Ziemeļmaķedonijā, Krievijā un Turcijā sniegt paziņojumā par procedūras sākšanu precizēto informāciju. Turklāt Komisija lūdza Ziemeļmaķedonijas, Krievijas un Turcijas pārstāvniecības Eiropas Savienībā apzināt, ja tādi ir, citus ražotājus eksportētājus savā valstī, kuri gribētu piedalīties izmeklēšanā, un/vai ar tiem sazināties.

(11) Prasīto informāciju sniedza un iekļaušanai izlasē piekrita desmit ražotāji eksportētāji Turcijā, trīs – Ziemeļmaķedonijā un divi – Krievijā.

(12) Ņemot vērā ierobežoto ražotāju eksportētāju skaitu Ziemeļmaķedonijā un Krievijā, Komisija izlēma, ka minētajās divās valstīs atlase nav vajadzīga.

(13) Attiecībā uz ražotājiem eksportētājiem Turcijā, ievērojot pamatregulas 17. panta 1. punktu, Komisija izveidoja izlasi no trim Turcijas ražotājiem eksportētājiem pēc lielākā reprezentatīvā eksporta apjoma uz Savienību, ko atvēlētajā laikā bija iespējams pienācīgi pārbaudīt. Saskaņā ar pamatregulas 17. panta 2. punktu par izveidoto izlasi notika apspriešanās ar visiem zināmajiem ieinteresētajiem ražotājiem eksportētājiem un attiecīgo valstu iestādēm. Piezīmes sniegtas netika.

1.5. **Atsevišķa pārbaude**

(14) Viens ražotājs eksportētājs Turcijā pieprasīja atsevišķu pārbaudi, ko paredz pamatregulas 17. panta 3. punkts. Ņemot vērā 97. apsvērumā izklāstītos secinājumus, nebija vajadzības šo pieprasījumu izskatīt sīkāk.

1.5.1. *Atbildes uz aptaujas anketas jautājumiem*

(15) Procedūras sākšanas dienā Komisija tiešsaistē darīja pieejamas aptaujas anketas un atbildēt uz anketas jautājumiem aicināja trīs ražotājus eksportētājus, kas sadarbojās, Ziemeļmaķedonijā, divus ražotājus eksportētājus, kas sadarbojās, Krievijā, trīs izlasē iekļautos ražotājus eksportētājus Turcijā, četrus izlasē iekļautos Savienības ražotājus un trīs izlasē iekļautos nesaistītos importētājus.

(16) Atbildes uz jautājumiem tika saņemtas no trim ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, Ziemeļmaķedonijā, viena ražotāja eksportētāja, kas sadarbojās, Krievijā, trim izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem un viena ražotāja eksportētāja, kurš pieprasīja atsevišķu pārbaudi, Turcijā, četriem izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem un trim izlasē iekļautajiem nesaistītajiem importētājiem. Viens ražotājs eksportētājs Krievijā nesniedza atbildi un paziņoja, ka sadarboties nevēlas.

1.6. **Pārbaudes apmeklējumi**

(17) Komisija pieprasīja un pārbaudīja visu informāciju un ko tā uzskatīja par vajadzīgu, lai noteiktu dempingu, tā radīto kaitējumu un Savienības intereses. Pārbaudes apmeklējumi atbilstīgi pamatregulas 16. pantam tika veikti šādos uzņēmumos:

European Steel Tube Association, Paris, Francija.

Izlasē iekļautie Savienības ražotāji:

— *Tata Steel UK Limited, Corby*, Apvienotā Karaliste,

— *Tata Steel Tubes BV, Oosterhout* un *Zwijndrecht*, Nīderlande,

— *Marcegaglia Carbon Steel S.P.A, Gazoldo degli Ippoliti*, Itālija.

Ražotāji eksportētāji Ziemeļmaķedonijā:

— *FZC 11 Oktomvri AD, Kumanovo,*

— *IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o. Kavadarci,*

— *Metalopromet Dooel, Strumica*.

PAO Severstal Group:

— *PAO Severstal, Cherepovets*, Krievija,

— *JSC Severstal Distribution, Cherepovets*, Krievija,

— SIA *Severstal Distribution*, Rīga, Latvija,

— *Severstal Export GmbH, Manno*, Šveice.

Ražotāji eksportētāji Turcijā:

— *Noksel Celik Boru Sanayi, Ankara,*

— *Özdemir Boru Profil San. ve Tic. Ltd Şti., Zonguldak,*

— *Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi, Iskenderun,*

— *Yücel Boru ve Profil Endüstrisi, Istanbul.*

Izlasē iekļautie nesaistītie importētāji Savienībā:

— *Kromat Trading Ltd, London*, Apvienotā Karaliste,

— *Carl Spaeter GmbH, Duisburg*, Vācija.

1.7. **Izmeklēšanas periods un attiecīgais periods**

(18) Dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra periodu no 2017. gada 1. jūlija līdz 2018. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods" jeb "IP"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra periodu no 2015. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods").

2. **ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS**

2.1. **Attiecīgais ražojums**

(19) Attiecīgais ražojums ir tādi Ziemeļmaķedonijas, Krievijas un Turcijas izcelsmes metināti dzelzs (izņemot čugunu) vai tērauda (izņemot nerūsējošo tēraudu) cauruļvadi, caurules un dobie profili ar kvadrātveida vai taisnstūrveida šķērsgriezumu, izņemot caurules, kuras izmanto naftas vai gāzes cauruļvados, un urbumu nostiprināšanas caurules, sūkņu un kompresoru caurules, ko izmanto naftas un gāzes urbumu urbšanā, kurus patlaban klasificē ar KN kodiem 7306 61 92 un 7306 61 99 ("attiecīgais ražojums").

(20) Dobos profilus izmanto ļoti dažādiem lietojumiem, piemēram, būvniecības nozarē būvstruktūru un balsta vajadzībām, pārvietošanas iekārtās, darbgaldos, automobiļu rūpniecībā, lauksaimniecības tehnikā un aprīkojumā un citos tamlīdzīgos nolūkos.

2.2. **Līdzīgais ražojums**

(21) Izmeklēšana parādīja, ka visiem turpmāk minētajiem ražojumiem ir vienādas fizikālās, ķīmiskās un tehniskās pamatīpašības, un tos izmanto vieniem un tiem pašiem pamatlietojumiem:

— attiecīgais ražojums,

— ražojums, ko ražo un pārdod attiecīgo valstu iekšzemes tirgū,

— ražojums, ko Savienības ražošanas nozare ražo un pārdod Savienībā.

(22) Tāpēc Komisija lēma, ka minētie ražojumi uzskatāmi par līdzīgiem ražojumiem pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē.

3. **DEMPINGS**

3.1. **Ziemeļmaķedonija**

(23) Ziemeļmaķedonijā bija trīs ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās izmeklēšanā, proti, *FZC 11 Oktomvri AD* ("*FZC*"), *IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o.* ("*IGM*") un *Metalopromet Dooel* ("*Metalopromet*").

3.1.1. *Normālā vērtība*

(24) Lai aprēķinātu normālo vērtību, Komisija, ievērojot pamatregulas 2. panta 2. punktu, vispirms pārbaudīja, vai kopējais pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū katram ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās, bija reprezentatīvs. Iekšzemes pārdošanas apjomu uzskata par reprezentatīvu, ja katram ražotājam eksportētājam līdzīgā ražojuma kopējais pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū neatkarīgiem pircējiem ir vismaz 5 % no tā kopējā pārskatāmā ražojuma eksporta pārdošanas apjoma uz Savienību izmeklēšanas periodā.

(25) Viena ražotāja eksportētāja, proti, *FZC*, kopējais pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū nebija reprezentatīvs pamatregulas 2. panta 2. punkta nozīmē.

(26) Tā kā līdzīgais ražojums iekšzemes tirgū netika pārdots reprezentatīvos daudzumos, Komisija normālo vērtību *FZC* noteica, ievērojot pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu.

(27) Ja kāda ražojuma veida pārdošana nebija rentabla, šā veida ražojuma normālā vērtība tika noteikta, līdzīgā ražojuma, ko ražojis ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, vidējām ražošanas izmaksām izmeklēšanas periodā pieskaitot:

a) vidējās svērtās pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas ("PVA"), kas, pārdodot līdzīgo ražojumu iekšzemes tirgū parastā tirdzniecības apritē IP laikā, radās izlasē iekļautajam ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās; un

b) vidējo svērto peļņu, ko, pārdodot līdzīgo ražojumu iekšzemes tirgū parastā tirdzniecības apritē IP laikā, guvis izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās.

Ja ražojuma veida pārdošana bija rentabla, tad tika aprēķināta šā veida saliktā normālā vērtība, izmantojot konkrētā veida PVA un peļņu, nevis vidējo svērto PVA un peļņu.

(28) *IGM* un *Metalopromet* gadījumā Komisija, pamatojoties uz 24. apsvērumā aprakstīto reprezentativitātes pārbaudi, konstatēja, ka līdzīgā ražojuma iekšzemes tirgū pārdotais apjoms kopumā bijis reprezentatīvs.

(29) Tad Komisija noteica neatkarīgiem pircējiem veikto rentablo pārdošanas darījumu īpatsvaru iekšzemes tirgū, lai izlemtu, vai normālās vērtības aprēķināšanai saskaņā ar pamatregulas 2. panta 4. punktu izmantot faktisko pārdošanas apjomu iekšzemes tirgū.

(30) Normālo vērtību nosaka, pamatojoties uz viena ražojuma veida faktisko cenu iekšzemes tirgū neatkarīgi no tā, vai tā pārdošana ir rentabla, ja:

a) šā ražojuma veida pārdošanas apjoms, ko pārdod par neto pārdošanas cenu, kura vienāda ar aprēķinātajām ražošanas izmaksām vai lielāka par tām, veido vairāk nekā 80 % no šā ražojuma veida kopējā pārdošanas apjoma; un

b) šā ražojuma veida vidējā svērtā pārdošanas cena ir vienāda ar vienības ražošanas izmaksām vai lielāka par tām.

(31) Šajā gadījumā normālā vērtība ir visas IP laikā veiktās minētā ražojuma veida iekšzemes pārdošanas cenu vidējā svērtā vērtība.

(32) Gadījumā, kad no visa pārdošanas apjoma iekšzemes tirgū rentabli bijuši mazāk nekā 80 % vai vidējā svērtā pārdošanas cena bijusi mazāka par ražošanas izmaksām, normālo vērtību aprēķināja kā tikai rentablās pārdošanas vidējo svērto vērtību.

(33) Ja kāds līdzīgā ražojuma veids netika pārdots vai tika pārdots nepietiekamā daudzumā parastā tirdzniecības apritē vai ražojuma veids iekšzemes tirgū netika pārdots reprezentatīvā daudzumā, Komisija aprēķināja salikto normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu, kā paskaidrots 27. apsvērumā.

(34) Par dažiem ražojuma veidiem izmeklēšanā tika konstatēts, ka *IGM* un *Metalopromet* gadījumā līdzīgā ražojuma veids parastā tirdzniecības apritē pārdots netika vai tā pārdošanas apjoms bija nepietiekams vai ražojuma veids iekšzemes tirgū netika pārdots reprezentatīvos daudzumos. Minētajiem ražojuma veidiem normālo vērtību noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu. Pārējiem ražojuma veidiem normālo vērtību noteica, pamatojoties uz cenām iekšzemes tirgū parastā tirdzniecības apritē.

(35) Piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka iepriekš aprakstītā normālās vērtības aprēķina metode nav konsekventa. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai būtu vajadzējis izmantot salikto normālo vērtību (pretstatā pārdošanai iekšzemes tirgū) visiem eksportētājiem Ziemeļmaķedonijā īpaši tāpēc, ka iekšzemes tirgus Ziemeļmaķedonijā izmēra, finansiālo iespēju un konkurences apstākļu dēļ nav reprezentatīvs kritērijs salīdzinājumam ar pārdošanas apjomu Savienības tirgū.

(36) Komisija norāda, ka normālās vērtības aprēķinā tās pieeja konsekventi atbilda pamatregulas 2. pantā noteiktajai metodikai. Neņemt vērā cenas gadījumos, kad parastā tirdzniecības apritē pārdotais apjoms bijis pietiekami liels, – kā ierosinājis sūdzības iesniedzējs – būtu pretrunā minētajam noteikumam. Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

3.1.2. *Eksporta cena*

(37) Visi trīs ražotāji eksportētāji Ziemeļmaķedonijā attiecīgo ražojumu eksportēja tieši neatkarīgiem pircējiem Savienībā. Tāpēc eksporta cenu noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu, izmantojot faktiski samaksāto vai maksājamo cenu, kad attiecīgo ražojumu pārdod eksportam uz Savienību.

3.1.3. *Salīdzinājums*

(38) Normālo vērtību Komisija salīdzināja ar eksporta cenu, par pamatu ņemot *EXW* cenu.

(39) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu gadījumos, kad to pamatoja vajadzība nodrošināt taisnīgu salīdzinājumu, Komisija koriģēja normālo vērtību un/vai eksporta cenu, ņemot vērā atšķirības, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Tika veiktas korekcijas, lai ņemtu vērā atlaides, kravas apstrādes, iekraušanas un papildizmaksas, transporta izmaksas, kredītizmaksas, bankas pakalpojumu maksu, iepakošanas izmaksas un komisijas maksu.

3.1.4. *Dempinga starpība*

(40) Komisija, ievērojot pamatregulas 2. panta 11. un 12. punktu, salīdzināja katra līdzīgā ražojuma veida vidējo svērto normālo vērtību ar attiecīgā ražojuma atbilstošā veida vidējo svērto eksporta cenu.

(41) Ziemeļmaķedonijas sadarbības līmenis bija augsts, jo izmeklēšanas periodā ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, eksports veidoja gandrīz 100 % no kopējā eksporta uz Savienību. Tādējādi dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* importa vērtības, ir šādas:

Uzņēmums	Dempinga starpība (%)
FZC 11 Oktomvri AD	8,5
IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o.	1,5
Metalopromet Dooel	1,9
Valsts mēroga dempinga starpība	2,9

(42) Tā kā dempinga starpība diviem no trim izlasē iekļautajiem Ziemeļmaķedonijas ražotājiem eksportētājiem bija zem pamatregulas 9. panta 3. punktā noteiktās *de minimis* robežvērtības, Komisija pārbaudīja, vai vidējā svērtā valsts mēroga dempinga starpība minēto robežvērtību pārsniedz.

(43) Valsts mēroga dempinga starpību aprēķināja kā vidējo svērto dempinga starpību, kas noteikta visiem Ziemeļmaķedonijas ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās. Dempinga apjoms, kas izteikts procentos no ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, eksporta *CIF* vērtības, bija 2,9 % kas pārsniedz iepriekš noteikto 2 % *de minimis* robežvērtību.

3.2. **Krievija**

(44) Izmeklēšanā sadarbojās viens Krievijas ražotājs eksportētājs, proti, *PAO Severstal* ("*Severstal*").

3.2.1. *Normālā vērtība*

(45) Komisija, ievērojot pamatregulas 2. panta 2. punktu, vispirms pārbaudīja, vai *Severstal* kopējais pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū bija reprezentatīvs. Iekšzemes pārdošanas apjoms ir reprezentatīvs, ja kopējais līdzīgā ražojuma iekšzemes pārdošanas apjoms neatkarīgiem pircējiem iekšzemes tirgū katram ražotājam eksportētājam ir vismaz 5 % no tā attiecīgā ražojuma kopējā eksporta pārdošanas apjoma uz Savienību izmeklēšanas periodā. Šādi noteiktais *Severstal* līdzīgā ražojuma kopējais pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū bija reprezentatīvs.

(46) Tad Komisija noteica neatkarīgiem pircējiem veikto rentablo pārdošanas darījumu īpatsvaru iekšzemes tirgū, lai izlemtu, vai normālās vērtības aprēķināšanai saskaņā ar pamatregulas 2. panta 4. punktu izmantot faktisko pārdošanas apjomu iekšzemes tirgū.

(47) Normālo vērtību nosaka, pamatojoties uz viena ražojuma veida faktisko cenu iekšzemes tirgū neatkarīgi no tā, vai tā pārdošana ir rentabla, ja:

a) tā ražojuma veida pārdošanas apjoms, ko pārdod par neto pārdošanas cenu, kura vienāda ar aprēķinātajām ražošanas izmaksām vai augstāka par tām, pārsniedz 80 % no šā ražojuma veida kopējā pārdošanas apjoma; un

b) šā ražojuma veida vidējā svērtā pārdošanas cena ir vienāda ar vienības ražošanas izmaksām vai lielāka par tām.

(48) Šajā gadījumā normālā vērtība ir visas IP laikā veiktās minētā ražojuma veida iekšzemes pārdošanas cenu vidējā svērtā vērtība.

(49) Gadījumā, kad no visa pārdošanas apjoma iekšzemes tirgū rentabli bijuši mazāk nekā 80 % vai vidējā svērtā pārdošanas cena bijusi mazāka par ražošanas izmaksām, normālo vērtību aprēķināja kā tikai rentablās pārdošanas vidējo svērto vērtību.

(50) Ja kāds līdzīgā ražojuma veids netika pārdots vai tika pārdots nepietiekamā daudzumā parastā tirdzniecības apritē vai ražojuma veids iekšzemes tirgū netika pārdots reprezentatīvā daudzumā, Komisija aprēķināja salikto normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu, kā paskaidrots 27. apsvērumā.

(51) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka vienīgajam ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās, dažu ražojuma veidu normālā vērtību bija noteikta, pamatojoties uz vidējo svērto cenu visam attiecīgā ražojuma veida pārdošanas apjomam iekšzemes tirgū IP laikā, savukārt dažiem ražojuma veidiem to noteica, pamatojoties uz iekšzemes tirgus cenām parastā tirdzniecības apritē, bet citiem ražojuma veidiem saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu aprēķināja salikto normālo vērtību.

3.2.2. *Eksporta cena*

(52) *Severstal* pārdošanai uz Savienību izmeklēšanas periodā izmantoja trīs pārdošanas kanālus. Tādējādi tas ar saistīto importētāju Savienībā un ar saistītā tirgotāja Šveicē starpniecību pārdeva attiecīgo ražojumu tieši pirmajam neatkarīgajam pircējam Savienībā.

(53) Gadījumā, kad ražotājs eksportētājs attiecīgo ražojumu eksportēja tieši neatkarīgiem pircējiem Savienībā vai pārdošanu veica ar saistītā Šveices tirgotāja starpniecību, eksporta cenu noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu, pamatojoties uz faktiski samaksāto vai maksājamo cenu par attiecīgo ražojumu, kuru pārdod eksportam uz Savienību.

(54) Eksporta cena pārdošanai ar saistīto importētāju starpniecību tika noteikta saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu, pamatojoties uz cenu, par kādu importēto ražojumu pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgiem pircējiem Savienībā. Koriģēja cenu, lai ņemtu vērā visas izmaksas, kas radušās laikā starp importēšanu un tālākpārdošanu, ieskaitot PVA izdevumus, un peļņu.

(55) Lai noteiktu atbilstošu peļņas līmeni, Komisija izvērtēja no trim izlasē iekļautajiem importētājiem apkopoto informāciju. Izmeklēšanā tika atklāts, ka divi no izlasē iekļautajiem importētājiem tomēr darbojās kā ļoti dažādu, galvenokārt Savienības iepirktu, preču izplatītāji, un attiecīgā ražojuma imports ir tikai ļoti maza daļa no to darījumdarbības. Neviens no uzņēmumiem no savas kopējās darbības nevarēja nodalīt peļņas normu, kas saistīta ar tā veiktajām importa darbībām. Tāpēc minēto uzņēmumu peļņas norma neatspoguļoja šo uzņēmumu darbību, kura saistīta ar attiecīgā ražojuma importu un tālākpārdošanu. Trešā nesaistītā importētāja pamatdarbība bija attiecīgā ražojuma imports un tālākpārdošana, un tāpēc norādītā peļņas norma pienācīgi atspoguļoja šo darbību. Tādējādi, lai aprēķinātu eksporta cenu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu, tika izmantota šā importētāja peļņas norma. Peļņas norma bija [2 %–6 %].

3.2.3. *Salīdzinājums*

(56) Normālo vērtību Komisija salīdzināja ar vienīgā ražotāja eksportētāja eksporta cenu, par pamatu ņemot *EXW* cenu.

(57) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu gadījumos, kad to pamatoja vajadzība nodrošināt taisnīgu salīdzinājumu, Komisija koriģēja normālo vērtību un/vai eksporta cenu, ņemot vērā atšķirības, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Tika izdarītas korekcijas, lai ņemtu vērā transporta, kravas apstrādes, iekraušanas un papildizmaksas, apdrošināšanas, iesaiņošanas izmaksas, kredītizmaksas, ievedmuitas maksājumus, bankas pakalpojumu maksu, atlaides un komisijas maksu.

(58) Ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 10. punkta g) apakšpunktu, arī pieprasīja korekciju sakarā ar negatīvām kredīta izmaksām eksporta pārdošanai euro. Ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka pārdošana uz Savienību notika euro un euro vidējā *LIBOR* likme IP laikā bija negatīva. Komisija norāda, ka, izdarot kredītizmaksu korekcijas saskaņā ar 2. panta 10. punkta g) apakšpunktu, mērķis ir ņemt vērā kredītnoteikumus, par kuriem pārdevējs un pircējs vienojušies līguma slēgšanas vai pārdošanas laikā. Nosakot cenu, šo faktoru ņēma vērā neatkarīgi no faktiskajām izmaksām vai šajā pārdošanā gūtās peļņas, jo brīdī, kad cenu noteica līgumiski, šos izdevumus vai peļņu nevarēja ņemt vērā. Katrā ziņā un neskarot iepriekš minēto, uzņēmums neparādīja, ka šis faktors ietekmējis cenu un cenu salīdzināmību, un tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(59) Par eksporta pārdošanu, kas veikta ar saistītā tirgotāja Šveicē starpniecību, ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Šveices tirgotājs, ar kuru tas izveidoja vienu saimniecisku vienību, darbojās kā tā iekšējā pārdošanas nodaļa. Ražotājs eksportētājs uzsvēra, ka Šveices tirgotājs ir tā 100 % meitasuzņēmums, kas atbild par attiecīgā ražojuma pārdošanu uz Savienību. Šā iemesla dēļ ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, uzskata, ka Komisijai nevajadzēja koriģēt tā eksporta cenu, lai ņemtu vērā komisijas maksu.

(60) Tomēr izmeklēšanā tika konstatēts, ka starp mātesuzņēmumu un tirgotāju Šveicē nebija ekskluzīvu attiecību attiecībā uz pārdošanu uz Savienību, un grupā ir arī citas vienības (ieskaitot ražotāju eksportētāju, kurš arī pārdeva tieši), kas nodarbojas ar eksportu uz Savienību. 52. apsvērumā norādīts, ka mātesuzņēmumam Krievijā bija trīs atšķirīgi attiecīgā ražojuma eksporta kanāli uz Savienību. Tādēļ Komisija secināja, ka ražotājs eksportētājs nav uzskatāms par tā saistītā uzņēmuma Šveicē integrētu un iekšēju pārdošanas nodaļu, kas ļautu šīs divas juridiskās personas uzskatīt par vienotu saimniecisku vienību. Tā vietā Komisija uzskatīja, ka uzņēmumu saistība izpaužas tādējādi, ka viens uzņēmums darbojas kā aģents, saņemot komisijas maksu pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta nozīmē. Tādējādi apgalvojums, ka ražotājs eksportētājs un tā saistītais tirgotājs Šveicē ir vienota saimnieciska vienība tika noraidīts. Tāpēc, ievērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, eksporta cena tika koriģēta, atņemot komisijas maksu. Komisijas maksas aprēķins tika balstīts uz tirgotāja PVA un samērīgu peļņas normu, kura noteikta 55. apsvērumā, pamatojoties uz informāciju, ko sniedza nesaistītie importētāji Savienībā.

3.2.4. *Dempinga starpība*

(61) Komisija, ievērojot pamatregulas 2. panta 11. un 12. punktu, salīdzināja katra līdzīgā ražojuma veida vidējo svērto normālo vērtību ar attiecīgā ražojuma atbilstošā veida vidējo svērto eksporta cenu.

(62) Krievijas sadarbības līmenis bija augsts, jo ražotāja eksportētāja, kas sadarbojās, eksports IP laikā bija aptuveni 85 % no kopējā eksporta uz Savienību. Tādējādi dempinga starpība, kas izteikta procentos no *CIF* importa vērtības, ir šāda:

Uzņēmums	Dempinga starpība (%)
PAO Severstal	– 1,4
Valsts mēroga dempinga starpība	– 1,4

(63) Krievija sadarbības līmenis bija augsts, tāpēc valsts mēroga dempinga starpība tika nolikta vienā līmenī ar dempinga starpību, kura noteikta ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās.

(64) Sūdzības iesniedzējs savās piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu apgalvoja, ka būtu vajadzējis, lai Komisija valsts mēroga dempinga starpību nevis nosaka vienā līmenī ar dempinga starpību, kura noteikta vienīgajam ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās, bet gan aprēķina valsts mēroga dempinga starpību saskaņā ar pamatregulas 18. pantu.

(65) Sūdzības iesniedzējs savu apgalvojumu, ka nebūtu taisnīgi noteikt valsts mēroga starpību, pamatojoties uz konstatējumiem attiecībā uz ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, sīkāk nepaskaidroja, un sava apgalvojuma pamatošanai papildu informāciju vai pierādījumus nesniedza. 62. apsvērumā norādīts, ka Krievijas sadarbības līmenis bija augsts un sniegtie dati tika uzskatīti par reprezentatīviem neatkarīgi no tā, vai minēto eksportu veica viens vai vairāki Krievijas ražotāji eksportētāji. Turklāt pat tad, ja Komisija atlikušā maksājumu aprēķinam būtu izmantojusi tos ražojuma veidus, kurus ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās, eksportēja visvairāk, valsts mēroga starpība būtu bijusi mazāka par *de minimis*. Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

(66) Tā kā valsts mēroga dempinga starpība bija negatīva, saskaņā ar pamatregulas 9. panta 3. punktu dobo profilu importa no Krievijas izmeklēšana būtu jāizbeidz, pasākumus nenosakot.

3.3. **Turcija**

(67) Izmeklēšanā sadarbojās desmit ražotāji eksportētāji Turcijā. 13. apsvēruma norādīts, ka Komisija izveidoja izlasi no trim ražotājiem eksportētājiem: *Noksel Celik Boru Sanayi*, *Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi* un *Yücel Boru ve Profil Endüstrisi*.

3.3.1. *Normālā vērtība*

(68) Komisija, ievērojot pamatregulas 2. panta 2. punktu, vispirms pārbaudīja, vai katra ražotāja eksportētāja, kas sadarbojās, kopējais pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū bija reprezentatīvs. Iekšzemes pārdošanas apjoms ir reprezentatīvs, ja kopējais līdzīgā ražojuma iekšzemes pārdošanas apjoms neatkarīgiem pircējiem iekšzemes tirgū katram ražotājam eksportētājam ir vismaz 5 % no tā kopējā attiecīgā ražojuma eksporta pārdošanas apjoma uz Savienību izmeklēšanas periodā. Katram ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās, šādi noteiktais līdzīgā ražojuma kopējais pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū bija reprezentatīvs.

(69) Tad Komisija noteica neatkarīgiem pircējiem veikto rentablo pārdošanas darījumu īpatsvaru iekšzemes tirgū, lai izlemtu, vai normālās vērtības aprēķināšanai saskaņā ar pamatregulas 2. panta 4. punktu izmantot faktisko pārdošanas apjomu iekšzemes tirgū.

(70) Normālo vērtību nosaka, pamatojoties uz viena ražojuma veida faktisko cenu iekšzemes tirgū neatkarīgi no tā, vai tā pārdošana ir rentabla, ja:

a) tā ražojuma veida pārdošanas apjoms, ko pārdod par neto pārdošanas cenu, kura vienāda ar aprēķinātajām ražošanas izmaksām vai augstāka par tām, pārsniedz 80 % no šā ražojuma veida kopējā pārdošanas apjoma; un

b) šā ražojuma veida vidējā svērtā pārdošanas cena ir vienāda ar vienības ražošanas izmaksām vai lielāka par tām.

(71) Šajā gadījumā normālā vērtība ir visas IP laikā veiktās minētā ražojuma veida iekšzemes pārdošanas cenu vidējā svērtā vērtība.

(72) Gadījumā, kad no visa pārdošanas apjoma iekšzemes tirgū rentabli bijuši mazāk nekā 80 % vai vidējā svērtā pārdošanas cena bijusi mazāka par ražošanas izmaksām, normālo vērtību aprēķināja kā tikai rentablās pārdošanas vidējo svērto vērtību.

(73) Ja kāds līdzīgā ražojuma veids netika pārdots vai tika pārdots nepietiekamā daudzumā parastā tirdzniecības apritē vai ražojuma veids iekšzemes tirgū netika pārdots reprezentatīvā daudzumā, Komisija aprēķināja salikto normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu, kā paskaidrots 27. apsvērumā.

(74) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka triju ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, normālo vērtību dažiem ražojuma veidiem noteica, pamatojoties uz vidējo svērto cenu visam attiecīgā ražojuma veida pārdošanas apjomam iekšzemes tirgū IP laikā, dažiem ražojuma veidiem – pēc iekšzemes tirgus cenām parastā tirdzniecības apritē, bet citiem ražojuma veidiem saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu aprēķināja salikto normālo vērtību.

3.3.2. *Eksporta cena*

(75) Visi trīs ražotāji eksportētāji Turcijā attiecīgo ražojumu eksportēja tieši neatkarīgiem pircējiem Savienībā. Tāpēc eksporta cenas noteica saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu, izmantojot faktiski samaksāto vai maksājamo cenu, kad attiecīgo ražojumu pārdod eksportam uz Savienību.

3.3.3. *Salīdzinājums*

(76) Normālo vērtību Komisija salīdzināja ar triju ražotāju eksportētāju eksporta cenu, par pamatu ņemot *EXW* cenu.

(77) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu gadījumos, kad to pamatoja vajadzība nodrošināt taisnīgu salīdzinājumu, Komisija koriģēja normālo vērtību un/vai eksporta cenu, ņemot vērā atšķirības, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Tika veiktas korekcijas, lai ņemtu vērā atšķirības transporta, kravas apstrādes, kredītizmaksās, komisijas maksā, iepakošanas izmaksās, bankas pakalpojumu maksā un gada beigu rabata izmaksās.

(78) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka, ievērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu, būtu jākoriģē normālā vērtība sakarā ar ievešanas pārstrādei sistēmu, kas paredz, ka nodokli par importētajiem izejresursiem nemaksā tad, ja gatavo ražojumu eksportē tiem līdzvērtīgā daudzumā. Lai gan ražotājs eksportētājs parādīja, ka par dažiem izejresursiem, kurus būtu varēts iestrādāt eksportētajā ražojumā, nodokli tas nemaksāja, tas tomēr neparādīja, ka līdzvērtīgs nodoklis tika samaksāts par izejresursiem, kas iestrādāti iekšzemes tirgum paredzētajā gatavajā ražojumā. Tādējādi ražotājs eksportētājs neparādīja, ka ievešanas pārstrādei sistēma ietekmē cenu salīdzināmību, tā ka šis apgalvojums tika noraidīts.

(79) Sūdzības iesniedzējs savās piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Komisija nav sniegusi pietiekamu paskaidrojumu par to, kā eksportētājs izmanto ievešanas pārstrādei sistēmu, un par tās ietekmi uz dempinga starpību. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka pastāv vēl citi neskaidri jautājumi, taču tos neminēja.

(80) Komisija norāda, ka 78. apsvērumā gribēja paskaidrot korekcijas pieprasījumu un iemeslus tā noraidīšanai, nevis to, ka ražotāji eksportētāji izmanto ievešanas pārstrādei sistēmu. Ievešanas pārstrādei sistēmas izmantošana pati par sevi dempinga aprēķinus neietekmē. Tā ir būtiska tikai gadījumos, kad tā ietekmē normālās vērtības un eksporta cenu salīdzināmību. Tomēr 78. apsvērumā paskaidrots, ka šis nav tas gadījums. Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

(81) Sūdzības iesniedzējs 2019. gada 26. martā iesniegtajā informācijā apgalvoja, ka ražojuma veidiem, kas, kā apgalvots, esot vienādi un ko pārdod Savienībā un iekšzemes tirgū, ir atšķirīgas fizikālās īpašības, jo Turcijas ražotāji eksportētāji izmanto vienus standartus (EN 10219) pārdošanai uz Savienību un citus (TS 5314) – pārdošanai iekšzemes tirgū. Sūdzībā norādīts, ka Turcijas standarts izvirza no Savienības standarta būtiski atšķirīgu daudzuma pielaidi. Tas nozīmē, ka Turcijas ražotāju eksportētāju ziņotie nominālie daudzumi būtiski kropļoja faktiskos nosūtītos daudzumus un līdz ar to uzrādītās vienības cenas. Dempinga starpība tādējādi būtu mākslīgi zemā līmenī. Tāpēc, lai likvidētu kropļojumu, normālā vērtība būtu jākoriģē uz augšu.

(82) Sūdzības iesniedzēja apgalvojums pamatots uz diviem pieņēmumiem: i) ražotāji eksportētāji izmanto standartu TS 5314 pārdošanai iekšzemes tirgū un ii) dempinga aprēķina pamatā ir nominālais, nevis faktiskais svars. Abus pieņēmumus apstrīdēja ražotāji eksportētāji 2019. gada 26. martā un 1. un 2. aprīlī sniegtajā informācijā, norādot, ka i) IP laikā tie standartu TS 5314 neizmantoja un ii) to atbildēs uz aptaujas anketas jautājumiem sniegto datu pamatā ir faktiskais, nevis nominālais svars. Komisija abus faktorus pārbaudīja un apstiprināja.

(83) Šo apgalvojumu sūdzības iesniedzējs atkārtoja 2019. gada 5. aprīlī iesniegtajā informācijā, norādot, ka ražotāji eksportētāji varētu būt ievērojuši standartu TS 5314 nevis IP, bet citā laikā. Sūdzības iesniedzējs apšaubīja konstatējumu, ka Turcijas uzņēmumi neievēro Turcijas standartus, kad veic pārdošanu savā iekšzemes tirgū. Sūdzības iesniedzējs apšaubīja arī faktiskā svara mērīšanas un aprēķina metodi.

(84) Komisija apstiprināja, ka pārbaudes apmeklējumu laikā ar ražotājiem eksportētājiem pārrunāts standartu lietojums un ražojuma svars. Iepriekšējās šā ražojuma izmeklēšanās minētās problēmas jau tika apzinātas, un šajā izmeklēšanā tām pievērsta sevišķa uzmanība. Tāpēc sūdzības iesniedzēja apgalvojums tika noraidīts.

(85) Sūdzības iesniedzējs savās piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu atkārtoti apgalvoja, ka Turcijas ražotāji eksportētāji pārrēķina svaru pēc konkrētiem standartiem, tā ka atkarā no izmantotā standarta tiek iegūta atšķirīga galīgā cena par tonnu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nav pietiekami paskaidrojusi, kā tika pārbaudīta faktiskā, nevis teorētiskā svara izmantošana ražotāju eksportētāju rēķinos.

(86) 84. apsvērumā paskaidrots, ka Komisija pārbaudīja, ka izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji savā atbildē uz antidempinga anketas jautājumiem norādīja faktisko svaru attiecīgajam ražojumam un līdzīgajam ražojumam, ko pārdod uz Savienību un iekšzemes tirgū. Komisija izveidoja izlasi no rēķiniem, kas izsniegti pircējiem iekšzemes tirgū un pircējiem Savienībā, un novērtēja svaru, pamatojoties uz kravas dokumentāciju un kravas rēķiniem, kā arī uz muitas deklarācijām par pārdošanu Savienības pircējiem. Pārbaudē apstiprinājās, ka ražotāji eksportētāji ir ziņojuši pārdotā ražojuma faktisko, nevis uz standartu balstītu teorētisko svaru.

(87) Sūdzības iesniedzējs 2019. gada 15. aprīļa iesniegtajā informācijā vēl apgalvoja, ka no tirgus informācijas izriet, ka Turcijas eksportētāji rēķinus uzpircējiem Apvienotajā Karalistē gan izsniedz, pamatojoties uz EN 10219, bet faktiski dobos profilus ražo atbilstīgi BS 4848 un sūta uz Apvienoto Karalisti. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka šādā gadījumā rēķinā uzrādītais teorētiskais svars būtu bijis izkropļots. Tas apgalvoja, ka kropļojumi rodas tādēļ, ka i) nominālais svars ir balstīts uz garumu, kas reizināts ar vienas garuma vienības nominālo svaru; un ii) rēķinos uzrādītais EN standarts pieļauj mazāku kilogramu daudzumu metrā (3,30) nekā ražošanā faktiski piemērotais BS standarts (3,45 kg/m). Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, lai šo kropļojumu koriģētu, Apvienotās Karalistes pārdošanas cena ir jāsamazina par vidēji 3,5 %.

(88) Komisija norāda, ka sūdzības iesniedzējs par šādu praksi nav sniedzis nekādus pierādījumus. Izmeklēšanas laikā Komisija neguva pierādījumus, kas šo praksi pamatotu. Turklāt 82. apsvērumā minēts, ka Komisija konstatēja, ka izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji savā atbildē uz antidempinga anketas jautājumiem norādīja faktisko svaru attiecīgajam ražojumam un līdzīgajam ražojumam, ko pārdod uz Savienību un iekšzemes tirgū. Dempinga aprēķinos tika izmantots šis faktiskais, nevis teorētiskais svars. Tādējādi arī šis sūdzības iesniedzēja apgalvojums tika noraidīts.

(89) Sūdzības iesniedzējs savās piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu vēlreiz pieminēja savu 87. apsvērumā rezumēto apgalvojumu, ka rēķinā tika norādīts standarts EN 10219, bet pārdotie ražojumi atbilst standartam BS 4848, kā rezultātā, iespējams, rodas nominālā svara starpība. Sūdzības iesniedzējs piedevām apgalvoja, ka ir sniedzis pierādījumus, kas parāda šādu praksi.

(90) Sūdzības iesniedzēja minētie pierādījumi rāda, ka importētāji piedāvā ražojumus, kas atbilst BS 4848, nevis to, ka ražojumu rēķinā norādītais standarts ir EN 10219. Tomēr, kā paskaidrots iepriekš, pat tādā gadījumā dempinga aprēķins būtu bijis balstīts uz faktisko, nevis nominālo svaru. Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

(91) Piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu kāda ieinteresētā persona apgalvoja, ka Turcijas ražotāju izmaksu struktūra atšķiras no Savienības ražotāju izmaksu struktūras un ka šī atšķirība būtu jāņem vērā, aprēķinot dempinga starpību.

(92) Tiek atgādināts, ka dempinga starpības noteikšanā nav juridiska pamata ņemt vērā atšķirību attiecīgo ražotāju eksportētāju un Savienības ražošanas nozares izmaksu struktūrā. Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

(93) Kāda ieinteresētā persona savās piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Turcijas normālo vērtību ietekmē starpība starp Turcijas iekšzemes tirgum ražotā līdzīgā ražojuma izejmateriālu cenu un eksporta tirgum ražotā attiecīgā ražojuma izejmateriālu cenu. Šī persona īpaši apgalvoja, ka Turcijas eksportētāji iekšzemes tirgum izmanto dārgākus izejmateriālus nekā eksporta tirgiem.

(94) Atbildot uz šīm piezīmēm, Komisija ņēma vērā šādus apsvērumus. Tā atgādināja, ka pamatregulas 2. panta 10. punktā pieļautās korekcijas varēja veikt tikai, lai ņemtu vērā atšķirības, kuras ietekmē cenu salīdzināmību, nevis izmaksu salīdzināmību. Šajā sakarā Komisija norādīja, ka ieinteresētā persona, kura to bija apgalvojusi, nav sniegusi pierādījumus par iekšzemes tirgum paredzētā ražojuma un eksportētā ražojuma izmaksu atšķirībām. Katrā gadījumā Komisija norādīja, ka pierādījumi, kas šo apgalvojumu pamatotu, izmeklēšanā netika atklāti, tā ka ieinteresētās personas piezīmes palika nepamatotas. Turklāt ieinteresētā persona nesniedza pierādījumus, ka šāda izmaksu starpība, kuras nav, būtu atspoguļota ražojuma pārdošanas cenā tā, ka tiktu ietekmēta normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināmība. Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

3.3.4. *Dempinga starpība*

(95) Komisija, ievērojot pamatregulas 2. panta 11. un 12. punktu, salīdzināja katra līdzīgā ražojuma veida vidējo svērto normālo vērtību ar attiecīgā ražojuma atbilstošā veida vidējo svērto eksporta cenu.

(96) Turcijas sadarbības līmenis bija augsts, jo ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, izmeklēšanas periodā eksports veidoja gandrīz 100 % no kopējā eksporta uz Savienību. Tādējādi dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* importa vērtības, ir šādas:

Uzņēmums	Dempinga starpība (%)
Noksel Celik Boru Sanayi	0,5
Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi	– 3,6
Yücel Boru ve Profil Endüstrisi	2,5
Valsts mēroga dempinga starpība	– 0,03

(97) Tā kā dempinga starpība vienam ražotājam eksportētājam bija negatīva un otram – zem pamatregulas 9. panta 3. punktā noteiktās *de minimis* robežvērtības, Komisija pārbaudīja, vai vidējā svērtā valsts mēroga dempinga starpība minēto robežvērtību pārsniedza.

(98) Valsts mēroga starpību aprēķināja kā izlasē iekļautajiem uzņēmumiem noteikto vidējo svērto dempinga starpību. Šādi aprēķinātā dempinga starpība, kas izteikta procentos no izlases eksporta *CIF* vērtības, bija – 0,03 %.

(99) Tā kā valsts mēroga dempinga starpība bija negatīva, dobo profilu importa no Turcijas izmeklēšana būtu jāizbeidz, pasākumus nenosakot.

(100) Ņemot vērā šo secinājumu, pieprasījumam veikt atsevišķu pārbaudi, kas minēta 14. apsvērumā, vairs nav pamata.

(101) Ieinteresētās personas savās piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Rumānija, atrodoties salīdzinoši nelielā attālumā no Turcijas, ir īpaši neaizsargāta pret importu no šīs valsts. Ieinteresētā persona apgalvoja, ka, aprēķinot dempinga starpību, būtu jāņem vērā šī īpašā Rumānijas tirgus situācija.

(102) Tomēr tā nepaskaidroja, kā dempinga starpības aprēķina vajadzībām varētu tikt veikts šāds konkrētās valsts novērtējums saskaņā ar pamatregulas noteikumiem. Lai savu apgalvojumu pamatotu, šī ieinteresētā persona sniedza argumentus, kuri tik tiešām attiecās uz kaitējumu un Savienības interešu aspektiem, nevis uz dempingu. Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

(103) Kāds Turcijas ražotājs eksportētājs savās piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu apgalvoja, ka tā faktiskā dempinga starpība būtu *de minimis*, ja Komisija ražojuma veidu salīdzinājumam būtu izmantojusi detalizētāku struktūru, īpaši norādot profilu faktisko izmēru un biezumu, nevis tos sagrupētu. Šis arguments jau tika izvirzīts izmeklēšanas laikā. Sākotnēji pamatojot šo argumentu, ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka dobu profilu cena mainās atkarā no izmēriem un biezuma.

(104) Komisija norādīja, ka dobu profilu cena, ja tās pamatā ir garums (t. i., cena metrā), patiesi ievērojami atšķiras atkarā no izmēriem un biezuma. Šī atšķirība nav tik būtiska gadījumā, kad dobie profili tiek pārdoti pēc svara (t. i., cena kilogramā). Dempinga aprēķins pamatojās uz cenām kilogramā, un tādējādi sagrupēšana pēc izmēriem un biezuma bija pamatota. Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

4. **KAITĒJUMS**

4.1. **Savienības ražošanas nozares un Savienības ražošanas apjoma definīcija**

(105) Izmeklēšanas periodā līdzīgo ražojumu ražoja vairāk nekā 40 ražotāji Savienībā. Tie veido "Savienības ražošanas nozari" pamatregulas 4. panta 1. punkta nozīmē.

(106) Izmeklēšanas periodā Savienības kopējais ražošanas apjoms tika noteikts, pamatojoties uz pieejamo informāciju par Savienības ražošanas nozari, piemēram, sūdzībā ietverto informāciju, un pārbaudītiem datiem, kas iegūti no Eiropas Tērauda cauruļu ražotāju asociācijas. Tādējādi izmeklēšanas periodā Savienības kopējais ražošanas apjoms bija 3,4 miljoni tonnu.

(107) 7. apsvērumā norādīts, ka izlasē tika iekļauti četri Savienības ražotāji, kuri ražo vairāk nekā 30 % no līdzīgā ražojuma Savienības kopējā ražošanas apjoma.

4.2. **Patēriņš Savienībā**

(108) Pamatojoties uz *Eurostat* datiem, Komisija noteica patēriņu Savienībā pēc Savienības ražotāju kopējā pārdošanas apjoma Savienībā un kopējā importa no trešām valstīm. Izmeklēšanas periodā patēriņš Savienībā bija 4 251 597 tonnas.

4.3. **Imports no attiecīgajām valstīm**

4.3.1. *Importa no attiecīgajām valstīm apjoms un tirgus daļa*

(109) 63. un 96. apsvērumā paskaidrots, ka Krievijā un Turcijā izmeklēšana konstatēja valsts mēroga *de minimis* dempinga starpību, izmeklēšana attiecībā uz šīm valstīm tāpēc būtu jāizbeidz.

(110) Konstatēts, ka Ziemeļmaķedonijā valsts mēroga dempinga starpība ir 2,9 %. Tomēr tikai importu, ko īstenoja uzņēmums *FZC*, var uzskatīt par importu par dempinga cenām, jo saskaņā ar 41. un 42. apsvērumu dempinga starpības pārējiem diviem uzņēmumiem bija zem pamatregulas 9. panta 3. punktā noteiktā 2 % *de minimis* robežvērtības.

(111) Izmeklēšanas periodā imports par dempinga cenām no Ziemeļmaķedonijas bija [15 000–25 000] tonnu. Tas veidoja [0,35 %–0,59 %] no Savienības patēriņa un [1,60 %–2,66 %] no visa attiecīgā ražojuma importa Savienībā izmeklēšanas periodā.

(112) Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 3. punktu kaitējumu parasti uzskata par nenozīmīgu, ja attiecīgā importa apjoms ir mazāks par pamatregulas 5. panta 7. punktā norādītajiem apjomiem. Savukārt 5. panta 7. punktā norādīts, ka gadījumā, kad nav apjomu kumulācijas, šādu apjomu tirgus daļai ir jābūt vismaz 1 % no attiecīgā ražojuma patēriņa Savienībā.

(113) 109. apsvērumā norādīts, ka šajā izmeklēšanā attiecīgā ražojuma importa tirgus daļa bija [0,35 %–0,59 %] no Savienības patēriņa un ir mazāka par 9. panta 3. punktā prasīto tirgus daļu.

(114) Tādējādi un neguvusi pierādījumus par pretējo, Komisija secina, ka kaitējums būtu jāuzskata par nenozīmīgu, jo importa par dempinga cenām apjoms no Ziemeļmaķedonijas ir mazāks nekā pamatregulas 5. panta 7. punktā noteiktais apjoms.

(115) Ņemot vērā nenozīmīgo kaitējumu (ja tāds ir), izmeklēšana attiecībā uz dobu profilu importu no Ziemeļmaķedonijas saskaņā ar pamatregulas 9. panta 3. punktu būtu jāizbeidz, pasākumus nenosakot.

5. **SECINĀJUMI UN INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA**

(116) Ņemot vērā iepriekš minēto, būtu jāizbeidz antidempinga procedūra attiecībā uz Ziemeļmaķedonijas Republikas, Krievijas un Turcijas izcelsmes dobo profilu importu.

(117) Ņemot vērā iepriekš minētos konstatējumus, reģistrēšanas pieprasījumam, ko iesniedza sūdzības iesniedzējs, vairs nav pamata.

(118) Komisijas konstatējumi tika paziņoti visām personām, un tām tika atvēlēts laiks piezīmju iesniegšanai.

(119) Komiteja, kas izveidota saskaņā ar pamatregulas 15. panta 1. punktu, nav sniegusi atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo izbeidz antidempinga procedūru par tādu Ziemeļmaķedonijas Republikas, Krievijas un Turcijas izcelsmes metinātu dzelzs (izņemot čugunu) vai tērauda (izņemot nerūsējošo tēraudu) cauruļvadu, cauruļu un dobo profilu ar kvadrātveida vai taisnstūrveida šķērsgriezumu importu (izņemot caurules, kuras izmanto naftas vai gāzes cauruļvados, un urbumu nostiprināšanas caurules, sūkņu un kompresoru caurules, ko izmanto naftas un gāzes urbumu urbšanā), kurus patlaban klasificē ar KN kodiem 7306 61 92 un 7306 61 99.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2019. gada 27. jūnijā

Komisijas vārdā –

priekšsēdētājs

Jean-Claude JUNCKER